

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la
„Prăvălia industriilor române din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

Videant Consules!

Într'un articol precedent am făcut mențiune de faptul, că tristul erou al celor din urmă întimplări în chestia națională, — am zis *Eugen Brote*, — are depusă la Academia-Română din București, spre premiare, o carte intitulată „*Chestiunea română din Ungaria și Transilvania*”.

Astăzi suntem informați, că din locuri înalte se fac mari stăruințe pe lângă academicieni pentru a se asigura premiul acestei scrieri.

Ori-cât de respingător ne-ar fi autorul, nu ne este iertat să fim nedrepti față cu opera lui.

Evident, scrierea amintită are câteva însușiri bune: partea statistică, o oarecare concisiune de stil, etc.

Din punctul de vedere al concepției însă, al originalității, inutil să mai spunem, că autorul nu are nici un merit.

Literatura noastră politică e bogată în scrieri de această natură; așa încât munca autorului, sau mai corect a compilatorului, a fost din cale afară ușoară.

Ori-cine a citit „*Istoria Transilvaniei*” și „*Memoriul*” de G. Barițiu, „*Memorandul*” de Iuliu Coroian și dările de seamă ale diferitelor conferențe naționale ce s'au ținut, după vremuri, dela 1848 încoace, se poate dispensa de citirea scrierii lui E. Brote, fără să se pierdă nimic; din contră, va câștiga, își va face o idee mai justă despre chestia națională română, de-oare-ce scrierile amintite, în întreaga lor economie, sînt de neînădărit obiectivitate, pe când autorul „*Chestiei române din Ungaria și Transilvania*” cade pe unele locuri în polemică tendențioasă și e de un subiectivism prea bătător la ochi.

Cartea e într'adevăr voluminoasă; dar' de abia 180 de pagine, care formează partea I-ia, cu toate neajunsurile capitale pe scurt enumerate mai sus, sînt mai mult sau mai puțin originale; restul, adică partea cea mai mare a volumului, anume, sînt acte și documente, dintre cari mai toate au fost deja publicate, așa încât act toată munca „autorului” a fost să taie cu foarfecile pagine din alte cărți și să le dea la tipar, punând la contribuție pe toți cei-ce mai înaintea sa s'au ocupat de chestia națională română.

Eată, pe scurt, cartea, cu calitățile și defectele ei; și când s'ar pune în platanele unei cumpene drepte de o parte calitățile și de altă parte defectele, nu știm

care ar trage mai greu, nu știm dacă, în cazul cel mai favorabil autorului, balanța n'ar rămâne în echilibru, defectele tendențiozității precumpinind concisiunea stilului și foarfeca — condeiul.

Dar' în sfîrșit aceasta e cartea. Și eată, ca se nu ni-se atribuie pasiune în judecarea valorii sale intrinsece, ne închipuim pentru moment, că ea are numai calități și nici un defect. Mai largi și mai culanți n'am pute fi, chiar dacă autorul personal ni-ar fi drag ca sufletul.

Întrebarea și în cazul acesta este: *Cuvine-se, poate-se ca Academia-Română să premieze opera diplomatului din Reșinari?*

Răspundem dela început și hotărîtor: *Nu!*

Nu — pentru-că e la mijloc o chestie de demnitate pentru toți Românii: aceea de a se ști dacă un om, care a făcut o încercare criminală de trădare a chestiei naționale, — încercare fie și neisbuită, dar' nu din cauza lui neisbuită — poate primi din partea celui mai savant corp al națiunii noastre laurii triumfătorului, pentru o compilație — polemică, ori-care ar fi valoarea ei.

Nu, — pentru-că e la mijloc o chestie de înaltă moralitate și onestitate politică: aceea de a ști dacă Academia-Română, (care și-a ridicat vocea ei autorisată în fața lumii civilizate atunci, când dușmanii noștri continuau cu înverșunare a îngrămădi prizonieri peste prizonieri, nedreptați peste nedreptați și s'abătău peste s'abătău asupra poporului românesc din Transilvania și Ungaria și asupra celor-ce-i așărau drepturile lui cele mai sfinte), apăsînd, da sau ba, purtarea unui desertor-fugar de pe arena acestor lupte, care de departe, dela adăpostul prizonierilor, calca în picioare tot ce noi de atîta vreme, cu muncă și sacrificii de tot felul, am făcut, tot ce el însuși a susținut în cartea depusă spre premiare și care individ caută să ne vîndă în ascuns guvernului maghiar trecînd cu dispreț peste capetele noastre, peste capetele întregului popor românesc și nesocotind toate dorințele, interesele și aspirațiile sale.

Nu, de o mie de ori nu. Academia Română nu poate să premieze opera unui asemenea om!

Nu e vorba aici numai și numai de 5000 de lei; e vorba, cum am mai spus-o, de o chestie de demnitate, de o chestie de înaltă moralitate și onestitate politică.

Încolo, noi nu avem nimic de zis în contra faptului că numitul Eugen Brote s'ar capete 5, 50, ori 500 de mii de lei. Dar' capete-i din alte fonduri și sub alt titlu decît ca premiu dela Academia.

Poliția din toate țările are la dispoziție *fonduri secrete* pentru anume destinațiuni. Dee-i lui Brote bani poliția din București, dee-i poliția din Budapesta din fondurile amintite, sau din ori-care altele; dar' Academia-Română nu, — la Academia-Română nu sînt și nu trebuie să fie fonduri pentru recompensarea trădătorilor de neam.

Ear' dacă totuși Academia ar premia pe Brote, atunci nu vedem pentru ce nu ar premia și pe Moldovan Gergely. Chiar dacă astăzi Brote i-a dat lui Gergely puncte înainte, trebuie însă să se recunoască și lui Gergely meritul unei mai mari vechimi în direcția în care Brote e un novice.

Antisemitismul în Ungaria. Cetiții noștri știu, că un anumit *Adler* din Garam-Kis-Szálló a intentat proces de presă unui preot catolic, Ioan Fuss, fiindcă acesta într'un articol publicat în „*Magyar Allam*” a bănut pe *Adler* de omor ritual, în legătură cu un cas de moarte foarte suspect întîmplat acolo.

După un timp, individul *Adler*, cel bănut de omor ritual, înnebuni, — și în cele din urmă se spînzură. Fiul său însă promite, că va continua procesul, care ar fi să se pertracteze la 26 l. c.

În legătură cu aceasta, omorul ritual se ridică ear' la ordinea zilei. Astăzi primim la redacție un volum în limba maghiară intitulat: „*Istoria omorurilor rituale jidovești pînă în zilele noastre*.” Este o traducere a cărții: „*Die jüdischen Blutmorde von ihrem ersten Erscheinen bis auf unsere Zeit*” — scrisă de Bernard Freimut, și apărută anul trecut la Münster. Traducerea maghiară a apărut în Pojan, la Wawra Antal, în editura lui *Lepényi Miklós*, vestitul călugăr, redactor al ziarului „*Magyar Néplap*”, care nu de mult a eșit din temnițele Seghediniului.

Raporturi economice cu statele balcanice. În ședința dela 13 c. a Reichsrathului se urmă discuția asupra bugetului ministerului de comerț. Deputatul ceh-țînăr, Dr. Bajant, argumentînd că înrîutătirea bilanțului comercial în Austria se datorește în primul rînd scaderii exportului, s'a exprimat în următorul chip:

„Războiul vamal cu România a pricinuit industriei noastre

pagube extraordinare. Astăzi sîntem avisați la o convenție cu clausula națiunii celei mai favorizate, care convenție își are baza ei în convenția pe țările, ce există între Germania și România. Guvernul să remedieze această stare nesuferibilă și să îndeplinească promisiunea, a ne propune o convenție pe țările cu România.”

„Raporturile noastre cu Serbia și ele încă sînt dăunătoare pentru noi, din cauza repetitelor împedcări nedrepte din partea Ungariei, privitor la importul porcilor din Serbia. Trebuie să ne nîsim, a găsi în țările balcanice deusele firese pentru produsele industriei noastre; în acele țări balcanice, care prin poziția lor geografică și prin necesitățile lor culturale sînt avizate mai ales la noi ca la statul, dela care pot să se provadă cu produse industriale.” (Aprobări în stînga).

Scopul tănuit.

(sim.) Lupta noastră leală pentru câștigarea drepturilor, ce ne compet, este adevărat timbrată din partea Maghiarilor de nesinceră, cu privire la scopul ce-l urmărim. Aproape toți, cari se ocupă cu noi, accentuează, că scopul nostru nu este acela, ce-l mărturisim, ci scopul adevărat este a rupe Ardealul dela Ungaria, respective dela monarhia Habsburgică și a-l uni cu regatul României. Acesta este scopul „*Ligei culturale*”, acesta e scopul „*agitatorilor*”, zic ei, repetînd această aserțiune în diferite variații. Boksics, bună-oraș, zice în o scriere a sa, că ascunderea scopului adevărat este o „*tactică*” a politicii românești.

Politicianii și scriitorii maghiari însă nu pot proba cu nici o dovadă această învinuire, din simplul motiv, că dovezi nu există, neexistînd nici „*scopul ascuns*”. Statutele și nîsuințele Ligei sînt cunoscute, dar' din aceste nu se poate deduce, ceea-ce susțin Maghiarii. Afară de aceasta în anii din urmă au fost trasi înaintea barei judecătorești sute de Români de toate condițiunile sociale din Ardeal și Ungaria, fiind cei mai mulți condamnați la temnițe pentru pretinse agitațiuni, dar' deși supuși la interogatoare lungi, suciți și desecoși în toate chipurile, din fîsuinile acestor martiri ai unei cauze drepte, nu s'a putut scoate la iveală nici barem prin un cuvîntel, să zicem, așa scăpat, că între Români s'ar afla oameni, cari ar urmări scopuri ascunse. Și apoi aflatu-s'au la noi comploturi sau societăți secrete, cari se unel-tească în ascuns pentru ruperea Ardealului de cătră Ungaria? Sau întreprins'au Români vre-o acțiune, care să dea ansă la astfel de bănueli? Nimic din toate acestea.

Astfel învinuirea Maghiarilor, prin aceea că nu se poate proba cu nimic, se reduce la nul, rămîne o simplă și mișlească calumnie, o armă rău aleasă și fără putere.

Nu noi, ci ei urmăresc un scop pe care ar voi să-l tînuască.

Acest scop este maghiarizarea. Și în punctul acesta politicianii maghiari devin curat ridicoli, prin faptul, că fie în scrieri fie în vorbiri publice, ei de-o parte accentuează că despre maghiarizarea forțată nici vorbă nu este, că nemaghiarii își pot cultiva liber limba și pot păstra avutul lor național, pe când de altă parte, în momente neprecugetate, răpiți de „*idealul*” unei Ungarii curat maghiare, vin și mărturisesc scopul adevărat, tănuit mai înainte.

Aceste contradicții formează, așa zicînd, o notă caracteristică a publicațiilor maghiare despre naționalități și e bine să o scoatem la iveală, căci prin aceasta avem cu o probă mai mult, despre neseriositatea și perfidia acelora, cari vreau să ne „*fericească*”.

N'avem decît să deschidem oricare studiu de această natură și vom da în el deaceastă însușire. Spre ilustrare se luăm d. e. cartea mai nou apărută a baronului Thorockay, despre care s'a făcut o dare de seamă în coloanele acestei foi, cu privire la mijloacele practice, ce le propune autorul pentru rezolvarea chestiunii de naționalitate.

Să vedem ce ne spune Thorockay cu privire la chestia din vorbă.

Nu mai puțin decît în trei locuri diferite ale cărții el ne asigură, că Maghiarii nu au de scop maghiarizarea.

Într'un loc zice:

„Scopul nostru nu este executarea forțată a operei de Maghiarizare” ci „crearea pe cale pacifică a unității națiunii politice maghiare (pag. 11).”

Într'alt loc ne spune, că:

„Trebuie să facem pe naționalități a înțelege, că „*națiunea maghiară nu voește a le răpi limba și a le împedea în dezvoltarea lor culturală*” (pag. 12).

În al treilea loc earăși ne asigură, că într'o Ungarie cu „*caracter de stat național, fiecare naționalitate își poate dezvolta liber (?) puterile, își poate consolida limba, biserica, datinele, își poate găsi toți factorii pentru progresul său material și spiritual*” (pag. 140).

Las' că chiar aceste multe asigurări dau ansă la bănuelă, că în dosul lor este ascuns scopul adevărat, după proverbul francez: „*Qui s'excuse, s'accuse*”; las' că faptele guvernărilor noastre și măsurile, ce ei le iau, sînt în contradicție cu asigurările acestea, dar' chiar autorul ne dă dovadă, că cele ci-

FOIȚA „TRIBUNEI”

Epigram.

Unui bețiv.

În zadar proverbul spune:
„Vei dormi cum 'ți-i așterne”,
Tu-ți așterni acasă bine,
Dormi la crîșmă fără perne.

(„R. B.”) P. Liciu.

Mariei.

Mă 'mbată glasul ei blajin
Și pîrlui ei lăsat pe spate...
Ea mă iubește ca pe-un frate,
Ca pe-un copil orfan străin.

Se uită 'n ochi mi când suspin,
Mă ceartă-ades cu bunăte,
Mă 'mbată glasul ei blajin
Și pîrlui ei lăsat pe spate...

În față-i stau, tăcut senin...
Și uit de-a vieții rîutate
Când mînil-e, ca inspirate,
Scot din clavier un plîns divin...

Mă 'mbată glasul ei blajin...
(„R. B.”) Traian Demetrescu.

Raportul general al Academiei-Române
asupra lucrărilor făcute în 1895—96.

(Urmare).

Publicațiunile Hurmuzaki și cercetări istorice.

Marea publicațiune istorică, care de 16 ani se face sub îngrijirea Academiei și sub numele întemeietorului ei Eudoxiu Hurmuzaki, s'a continuat și în anul trecut. În acest an însă, dezvoltarea acestei lucrări a fost restrînsă, din cauză că ministerul Instrucțiunii publice a redus cu 8.000 lei subvențiunea anuală dată de stat, scăzînd-o dela 33.000 lei la 25.000 lei. Prin această reducere, s'au făcut cu neputință unele cercetări de documente în arhive străine și s'a mărit tot deodată suma datorită pentru tipărirea publicațiunii. Tot de această cauză, în acest an s'a tipărit mult mai puțin decît în anii trecuți.

Ministrul actual al instrucțiunii publice, dl coleg P. Poni, a îngrijit a se restabili în buget subvențiunea întreagă de 33.000 lei, ca și în anii trecuți. Astfel, publicațiunea și cercetările făcute pentru dînsa se vor pute dezvolta fără pedecă.

Lucrările făcute pentru această publicațiune în anul trecut sînt următoarele:

1. Din *Tomul II*, partea 5-a, format din documente din anii 1552 — 1566, adunate din diferite publicațiuni străine de dl N. Densușianu, s'au tipărit coalele 27—74. Vo-

lumul este deci aproape terminat și cuprinde pînă acum 291 documente.

2. Din *Tomul IX*, cuprinzînd documente din arhive străine dela Veneția, Stockholm și din alte orașe, precum și din colecțiunea de documente originale străine a Academiei, s'au tipărit coalele 41—60 sub îngrijirea dlui I. Slavici. Volumul cuprinde pînă acum 650 documente din anii 1650 — 1712.

3. *Tomul III*, din *Suplementul II*, cuprinzînd documente din arhivele și bibliotecile polone, a început a se tipări sub îngrijirea dlui Ioan Bogdan, drept continuare la celelalte două volume din același suplement. S'au tipărit astăie 4 coale, cuprinzînd 25 documente.

4. S'a dat la tipar *Indicele alfabetic* al materiilor cuprinse în tomurile I. și II. din *Suplementul I* al publicațiunii. Documentele din aceste două volume, provenind din același izvor, care este ambasada Franceiei dela Constantinopol și consulatele ei din Principate, formează un corp de informațiuni, a căror întrebunțare va fi foarte mult înlesnită prin acest indice, care a fost început de abatele Fauvin dela Praga și terminat acum de dl N. Hodoș.

5. Traducerea românească a tomului II. din *Fragmente din Istoria Românilor* de E. Hurmuzaki, făcută de dl I. Slavici, a început a se tipări. S'au tipărit pînă acum 3 coale.

6. Colecțiunea manuscriselor rămase dela nemuritorul Eudoxiu Hurmuzaki, date de familia lui spre publicare statului român și aflătoare astăzi în păstrarea Academiei, s'a

adans cu alte manuscrise desoperite în anul trecut în hîrțile familiei Hurmuzaki și dăruite de dl baron Eudoxiu Hurmuzaki, nepotul ilustrului cercetător. Aceste manuscrise au fost prezentate Academiei la 14 Aprilie anul trecut și sînt următoarele:

1. Din manuscrisul colecțiunii *Documentelor*, paginile 2098—2113, 2784—2799, 7098—7099, 7106—7139, 7172—7179, 7184—7191, 7290—7295.

2. Din *Fragmente*: Despre Alexandru cel-bun; studii și note. — Foi 93.

Anii 1604—1620, cu însemnarea pe coaptă: „*Meine Ausarbeitungen 1612—1620*.” — Foi 158.

Anii 1683—1698, cu însemnarea pe coaptă: „*Blatt No. LXXXII bis inclusive CLXXVII. Jahr 1683—1698*.” Ferner: „*Die Serben in Oesterreich*.” — Foi 233.

Anii 1720—1723: „*Kirchlich religiöse Streitigkeiten im Oriente nach dem Friedem von Pozarewac*.” — Foi 17.

Istoria evenimentelor din anii 1774—1789. Pentru anii 1774—1782 redacțiune deosebită de cea tipărită în *Fragmente* (edițiune germană), Tom V., pag. 393—454 (București 1886); pentru anii 1782—1789 lucrare necunoscută pînă acum. — Foi 410.

Allgemein Kirchliches. — Foi 135.

I. Beginn der Union. — Foi 65.

(II). Union in Nordungarn. — Foi 22.

III. Südliches Ungarn. — Foi 62.

IV. Unionsversuche zwischen der Donau und Drawe. — Foi 2.

V. Oestliches Ungarn. — Foi 64.

(VI). Union im Oriente — Foi 124.

Serbisch Kirliches. — Foi 36.

Die Serben in Oesterreich. — Foi 81.

3. Moldau. — Foi 14.

4. Münzsachen betreffend. — Foi 10.

5. Historica. — Note diverse și copii de documente. — Foi 95.

6. Auszüge aus den Urkundenabschriften im Moldanischen Staatsarchiv. — Colecțiune de documente ale moșiiilor mănăstirești. Iassy 1845. II-ter. Band. — Foi 73.

7. Michael Cantacuzeno. — Foi 91.

Din această enumerare se vede, că manuscrisele acestea cuprind aproape toate lucrări și note, cari vor trebui să fie tipărite în seria *Fragmentelor*.

7. S'au continuat cercetările și decoptările de documente în arhivele săsești din Sibiu, Brașov și Bistrița și s'au procurat astfel în cursul anului copii de pe 357 documente din anii 1460—1730. Din aceste cercetări, făcute de înșiși arhivarii colecțiilor din numitele orașe, s'au procurat pînă acum 1394 documente din anii 1358—1736.

8. Ministerul instrucțiunii publice a făcut la 1 Septembrie întrebare Academiei, dacă ar pute publica în colecțiunea sa documentele istorice adunate de dl Marin Dumitrescu din arhive engleze și franceze. Academia s'a grăbit a răspunde ministerului, că deși i-a redus cu 8.000 lei subvențiunea anuală pentru publicațiuni istorice, totuși e dispusă a publica

A se observa marca înregistrată

A se observa marca înregistrată

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăala acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, căreia de stomac, scaun tare și constipație.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburii de ficat și hămoroidale un remediu vindecător probat. La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauție la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaj e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantare veritabilitate”.

Această fașie e provăzută și cu iscalitura mea. [3160] 16-35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia I. C. Molnar, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sighișoara: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercurea: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-săseșc: farm. I. C. Reinhardt.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE EMIL BOUGAND.

TRADUCERE DE IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr.

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihályi de Apșa printr'un circular special.

„Institut Tipografic” în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

impreunate cu însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptării etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA „Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiuului”.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. Fădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperaș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Golăcărul. Obiceiurile (trăirilor) români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fieca a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăstăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 2 lei 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Conșoțea. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșitor îndrăstănit. Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratearea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Graului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantaziile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăciul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana e aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Hogeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba Iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfa. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnisoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Basaliu pécourarul. Poveste de Nicolae Trimbița. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enes Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

0 sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic în Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recuise de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuesc repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.